ടച്ച്

ടി ഐ എച്ച് എസ്സ് എസ്സ് നായന്മാർമൂല

സന്ദേശം

കുസുമം ജോൺ - ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്

നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ടീം
അണിയിച്ചൊരുക്കിയ ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ
കെട്ടിലും മട്ടിലും മികച്ച നിലവാരം
പുലർത്തിയതിൽ ഏറെ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്.
വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അധ്യാപകരുടെയും
മികച്ച സൃഷ്ടികൾ മാത്രമുൾക്കൊള്ളുന്ന
ഈസംരംഭം നമ്മുടെ വിദ്യാലയത്തിനു മുതൽ
ക്കൂട്ടാകുമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.
മാഗസിനും അണിയറ പ്രവർത്തകർക്കും
നന്മകൾ നേരുന്നു

സന്ദേശം

പി. നാരായണൻ - ഡപ്യൂട്ടി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അനന്ത
സാധ്യതകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി സ്കൂളിലെ
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് വിഭാഗം അണിയിച്ചൊരുക്കിയ
ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ വിദ്യാലയത്തിന്റെ വിവിധ
പ്രവർത്തന മേഖലകളിലെ ഒരു പൊൻ
തൂവലാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഇതിന് പിന്നിൽ
ഒരുപാട് അധ്വാനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെനത് പ്രത്യേകം
സ്മരണീയമാണ്. മാഗസിനും അണിയറ പ്രവർ
ത്തകർക്കും നന്മകൾ നേരുന്നു.

ആമുഖം

സങ്കേതികവിദ്യയോടുള്ള പുതുതലമുറയുടെ
ആഭിമുഖ്യം ഗുണപരമായും സർഗാത്മകമായും
പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനായി
"ലിറ്റിൽകൈറ്റസ് "
എന്ന കുട്ടികളുടെ ഐ.ടി. കൂട്ടായ്മ
ഹൈടെക് പദ്ധതിയിലൂടെ കേരളത്തിലെ
പൊതുവിദ്യാലയങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നത്.
ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്.നായൻമാർമൂല സ്കൂളിലെ
ലിറ്റിൽകൈറ്റസ് വിദ്യാർത്ഥികൾ
തയ്യാറാക്കിയതാണ് **"ടെച്ച്"** എന്ന ഡിജിറ്റൽ
മാഗസിൻ.ഞങ്ങളുടെ വിദ്യാലയത്തിലെ
അധ്യാപകരുടേയും വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും
കവിതകളും ചിത്രങ്ങളും കഥാസമാഹാരങ്ങളുമാണ്
ഇതിൽ ഉൾപെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.
അധ്യാപകരുടെ വൈവിദ്യമാർന്ന
പരിശീലനങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾക്ക് നല്ല രീതിയിൽ
മാഗസിൻ തയ്യാറാക്കാൻ സാധിച്ചു.
ലിറ്റിൽകൈറ്റ്സ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ
ആദ്യ സംരഭമാണ് ഈ മാഗസിൻ.
ഞങ്ങൾ അഭിമാനപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കുന്നു.

Editorial Board

Chief editor	*Fathima Sameeha*
Editors	*Mirvaiz A H*
	Kadeejath Siraja
	Mihad Abdulla
	Ayisha Liyana
Typing	*Ansiba*
	Amana
	Salman Faris
	Abbas Sajith
Layout	*Shizan*
	Anshab
Cover design	*Azeem Afthab*

ഉള്ളടക്കം

കവിത.....6
അക്ഷരം അക്ഷയം.....6
കവിത.....7
അമ്മ പറഞ്ഞത്.....7
ലേഖനം.....8
ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയും.....8
കവിത.....10
അകക്കണ്ണ്.....10
എന്റെ അഭിമാനം.....10
കവിത.....11
മരണപത്രം.....11
കവിത.....12
والِداتِي.....12
കവിത.....13
Beauty Of Nature.....13
കവിത.....14
രൗദ്ര നടനം.....14
കഥ.....15
സ്നേഹം.....15
കവിത.....17
കാത്തിരിപ്പൂ ഞാനും.....17
കഥ.....18
رَغْبَة الْأم.....18
കവിത.....19
രക്തത്തിന്റെ മണം.....19
സ്നേഹിത.....19
കഥ.....20
صَدِيقَةٌ حَسَنَةٌ.....20
കഥ.....21
ന്യൂ ജെൻ...!!.....21
കവിത.....23
തൂലിക വിപ്ലവം.....23
വരകൾ - വർണ്ണങ്ങൾ.....24

കവിത

അക്ഷരം അക്ഷയം

ശ്രീകുമാർ കോറോം.ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്.നായൻമാർമൂല

എന്നോതുടങ്ങീയൊരീ യാത്രയിൽ
എത്രയുഗങ്ങളെ പിന്നിട്ടുനാം.....
പരിണാമചക്രം തിരിഞ്ഞിടുന്നു.
പരിവർത്തനങ്ങളീ പാരിലെങ്ങും.....
അറിയാത്ത ജീവിതത്താരങ്ങളെത്രയോ
മിഴിചിമ്മി നമ്മതൻ തിരിതെളിയിച്ചൂ
ആ മഹത്കർമ്മങ്ങളീ ജഗത്തിൽ
നമ്മതൻ നാളങ്ങളായ് ജ്വലിപ്പൂ
അഗ്നിയെ കൈയ്യിലൊതുക്കിയ മാനവൻ
ജീവിത യാത്രയ്ക്കൊരർത്ഥം കുറിച്ചു
അക്ഷര കൂട്ടങ്ങളുച്ചരിച്ചൂ.....
അറിവിന്റെ നാളങ്ങളുൽഭവിച്ചു.....
എതൊരു ചിത്തത്തിലങ്കുരിച്ചു
എതൊരു ജിഹ്വയിലുച്ചരിച്ചു
എത്ര മഹത്വമീയക്ഷരങ്ങൾ......
എങ്ങിനെ വാഴ്ത്തണമാച്ചരിതം
അക്ഷയമാണിയക്ഷരങ്ങൾ
അജ്ഞാതമല്ലയിക്ഷിതിയിലൊന്നും
അറിവിന്നായുയരങ്ങൾ താണ്ടിടും മർത്ത്യന്
അന്യമല്ലാകാശ ഗോളങ്ങളും.....
പലരും പകർന്നൊരീയക്ഷരങ്ങൾ....
നമ്മതൻ ദീപം കൊളുത്തി നമ്മിൽ
പകരം നമുക്കമീയക്ഷരങ്ങൾ
നിറയട്ടെ നന്മകൾ പാരിനെന്നും.

കവിത

അമ്മ പറഞ്ഞത്

പി. നാരായണൻ

കണ്ടതും കേട്ടതും
പണ്ട് പറഞ്ഞതും
കൊണ്ട് നടന്നതും
പണ്ടേ മറന്നവർ നമ്മൾ.
കടൽ
ആഴത്തിൽ നിന്നും
കരയോട്
ഒരു ചോദ്യം
കരയിൽ ഒരാരവമെന്ത്?
കടലാഴത്തിൽ നിന്നും
പറഞ്ഞിവിട്ട
കാറ്റാണതെന്ന്
കര പറഞ്ഞു.
തിരയെണ്ണി
കരയിരുന്നു.
തന്നിലേക്ക് വരുന്ന
തിരയെ
കര തള്ളിമാറ്റി
അത് കലഹമായി
നൂറായി പെരുകി
കരയെ
കടലെടുത്തു.
അക്കങ്ങൾ
അക്ഷരങ്ങളായി
പിന്നെ
ഒന്നായി.
കരയും കടലും
ഒന്നാകുമെന്ന് പക്ഷേ
പണ്ടേഅമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു.

ലേഖനം

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യയും വിദ്യാർത്ഥികളും

കദീജത്ത് സിറാജ -

ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യ ഒരുപാട് വളർന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. ഈ ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യ വിദ്യാർത്ഥികളെ മുന്നോട്ട് നയിക്കുമോ അതോ അവരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ ദുഷ്ചിന്തകൾ കുത്തി വെക്കുമോ?വിവേകമുള്ള എല്ലാ ആളുകളും ഇങ്ങനെയാണ് ചിന്തിക്കുക. അപ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇത് മനുഷ്യനെ ചീത്തയാക്കി എന്ന തീർത്ത് പറയാൻ പറ്റില്ല. മനുഷ്യൻ അതിൽ ലയിച്ച പോയത് കൊണ്ടാണ്അത് മൂലം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്.

വാട്സ് ആപ്, ഫേസ്ബുക്ക്, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, ട്വിറ്റർ മുതലായവ സമൂഹ മാധ്യമങ്ങളെന്ന

പേരിൽ ആളുകളെ ഉള്ളറിഞ്ഞ വീഴ്ത്തുന്നു. ഒരുപാട് ആളുകൾ ഇതിൽ പെട്ട് വഴിതെറ്റിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ ഇതിലൂടെ അറിവും പരസ്പരം കൈമാറുന്നുണ്ട്. ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യ എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഒരു നാണയത്തിന്റെ രണ്ടു വശങ്ങളെ പോലെ അതിനും രണ്ടു വശങ്ങൾ ഉണ്ട്. നല്ലതും ചീത്തയും. ഇന്ന് ക്ലാസുകൾ നിയന്ത്രിക്കാൻ ടീച്ചർമാർക്ക് പകരം ഐ സി ടി യുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് കഷ്ടപ്പെടാനില്ല. എന്തിന്, ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യുന്നില്ല. ഇന്റർനെറ്റ് ആണ് എല്ലാം. കണ്ടുപിടിക്കാൻ എന്തേലും ടീച്ചർമാർ തന്നാൽ ടൈപ് ചെയ്ത് ഒരു ക്ലിക്ക്...ലോകം തന്നെ നമ്മുടെ മുന്നിൽ ആകും.ഹൊ! പണ്ടത്തെ ആളുകൾ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ ഏഴിലൊന്നു പോലും ഇവർ കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ്. പിന്നെ ഇന്റർനെറ്റിലൂടെ കോലാഹലങ്ങൾ കാണിച്ചു കൂട്ടുന്നു. എന്നിട്ട് ഒരു പറച്ചിലും, ഞങ്ങൾ ന്യൂ ജനറേഷൻ അല്ലേന്ന്. ഈ ന്യൂ ജനറേഷൻ എന്നത് എന്തും ചെയ്യാനുള്ള ലൈസൻസാണോ?പിന്നെ ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർഥികൾ ഇന്റർനെറ്റ് പഠനത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. യൂട്യൂബിൽ നളന്ദ എന്ന പഠന ക്ലാസ്, ബൈജൂസ് ദ ലേണിങ് ആപ് മുതലായവ അവരെ സഹായിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പഠിച്ച്

മുൻപന്തിയിൽ എത്തിയവരുണ്ട്. എന്നാൽ മറുവശത്ത് കഞ്ചാവിനും ലഹരിക്കും ഇന്റർനെറ്റിലൂടെ ഇരയായി കുടുംബത്തിനെന്നെന്നും കണ്ണീര് സമ്മാനിച്ചവരുമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഈ ലോകത്ത് ഇത് അധികവും വിദ്യാർഥികളിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ നമ്മൾ 'ബ്ലൂ വെയിൽ' എന്ന ഗെയിമിനെപ്പറ്റി വായിച്ചിട്ട് അത്ര നാളൊന്നുമായില്ല. എത്ര കൗമാരക്കാരും കുട്ടികളുമാണ് ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്. ഇതും ഇന്റർനെറ്റിന്റെ ദൂഷണം തന്നെയല്ലേ.

പണ്ടൊക്കെ കമ്പ്യൂട്ടർ നൂറിലൊരു വീട്ടിൽ ഉണ്ടായാലായി. ഇന്നോ....കമ്പ്യൂട്ടർ, ടാബ്, പിന്നെ മടിയിൽ വെച്ച് നോക്കാൻ ലാപ്ടോപ്പും. പിള്ളേർക്ക് സന്തോഷമായി. എന്നാലിന്ന് കുട്ടികൾ ജനിച്ചു വീഴുമ്പോൾ തന്നെ കാണുന്നത് മൊബൈലാണ്. സ്മാർട്ട് ഫോണും ഇന്റർനെറ്റുമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വിരൽത്തുമ്പത്ത് ഒതുങ്ങും. ഇന്ന് വിദ്യാർഥികൾ ഇങ്ങനെ ഹാരങ്ങളിലായി നടന്നാൽ ഭാവി ശോഭനം എന്ന സ്വപ്നം കത്തിക്കരിഞ്ഞുവെന്ന് സാരം.

സ്വപ്നങ്ങൾ എത്ര വേണമെങ്കിലുംകാണാം . സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള മാർഗം സത്യസന്ധമായിരിക്കണം. പിന്നെ ആ സ്ഥാനത്ത് എത്തിയിട്ട് താൻ ദൈവം ആണെന്ന് കരുതരുത്. ഒരു പിടി മണ്ണ് മനസ്സിൽ വേണം. വന്ന വഴി മറക്കരുതെന്ന് സാരം. അഹങ്കരിച്ചാൽ ഒരു രാവിന്റെ ദൈർഘ്യത്തിൽ എല്ലാം ഇല്ലാതാകും.

ഇന്ന് ശാസ്ത്രം അങ്ങേയറ്റം വളർന്നിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെ പോലെ പെരുമാറാൻ പറ്റുന്ന റോബോട്ട് വരെ ഉണ്ടാക്കി. സോഫിയ എന്ന റോബോട്ടിന് പൗരത്വം നൽകിയ ആദ്യ രാജ്യം സൗദി അറേബ്യയാണ്. അത് പോലെത്തന്നെ ഓരോ മേഖലകളിലും ശാസ്ത്രം മുൻപന്തിയിലാണ്.

ഇന്റർനെറ്റ് എന്ന ചതിക്കുഴിയിൽ അധികവും വീഴുന്നത് പെൺകുട്ടികളാണ്. അവരുടെ ആത്മാഭിമാനം തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോകുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ പൂർണമായി വീടുകളിൽ

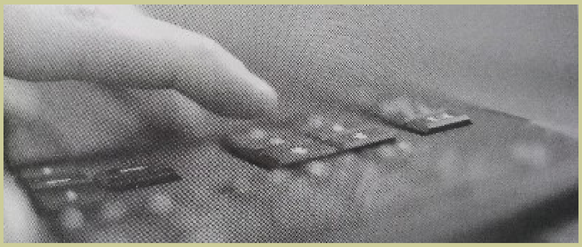

തളച്ചിടാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ, പൂർണമായി അഴിച്ചുവിടാനും പറ്റില്ല. പിന്നെയുള്ള ഖേദം എന്തിന് കൊള്ളും? ഇപ്പോൾ അധിക പിള്ളേരും വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നത് ഇന്റർനെറ്റ് അവർക്കൊരു ഹരമായത് കൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ അതിലൂടെ നിത്യേന പത്രങ്ങളില്ലാതെ വർത്തകളറിയാനും കഴിയും. ചോരത്തിളപ്പിള്ള കലാശാല ജീവിതത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കും ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ മുക്കാൽ ഭാഗവും ഫോണിലാണ് ചിലവഴിക്കുക. പിന്നെ മോർഫ് ചെയ്ത് ഒരാളുടെ മുഖത്ത് വേറൊരാളുടെ മുഖം ഒട്ടിച്ചും ആളുകളെ കുടുക്കുന്നു.

ഇന്റർനെറ്റ് ദുരിതവും ഗുണവും നിറഞ്ഞതാണ്. ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രത്തോളം പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്.

കവിത

അകക്കണ്ണ്.

റോബി ജോൺസൺ .ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്

ഏകനായ് അന്യനായ്
ഈ മണ്ണിൽ നിൽക്കവേ
ഞാൻ എന്നോട് ചോദിച്ചു
എവിടെയാണ് എവിടെയാണ്
എന്റെ പുണ്യ ഭൂമി
ഞാൻ തേടുന്ന സ്വപ്ന ഭൂമി
ആത്മ സംഘർഷങ്ങൾ ഉറക്കം കെടുത്തി
ആത്മാവിലെ തീമഴ പെയ്തൊഴിയവേ
ഞാൻ കണ്ടു സ്വച്ഛ ഭൂമി
അതാണെന്റെയീ കർമ്മഭൂമി...

എന്റെ അഭിമാനം

എൻ.എം അബ്ദുൽ ബഷീർ – ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്

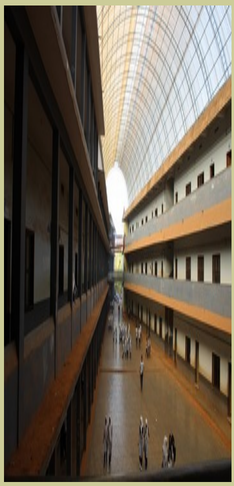

നായന്മാർമൂലയ്ക്കഭിമാനമായി
വിളങ്ങിടും വിദ്യാലയങ്ങളെത്ര
വീശുന്ന കാറ്റും വിതച്ചിടുന്നു
വിദ്യതൻ വിത്തുകളീ നാട്ടിൽ
എത്തുന്നു നിത്യവും വിദ്യാർത്ഥികൾ
അറിവിൻ അമൃതം നുകർന്നിടുവാൻ
ശ്രേഷ്ഠരായുള്ള ഗുരുജനത്താൽ
ധന്യമാണെന്നുമീ പുണ്യഭൂമി
നായന്മാർമൂലക്കഭിമാനമാം...
എന്നെ ഞാനാക്കിയ വിദ്യാലയം
എഴരപ്പതിറ്റാണ്ടു പിന്നിടുമ്പോൾ
ഏറെയുണ്ടഭിമാനമെനിക്ക്
നോരുന്നൊരായിരം ഭാവുകൾ

കവിത

മരണപത്രം

ശ്രീലത എ - ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്

മരണമെത്തുന്നതിനുമുമ്പായെനിക്കെന്റെ
മരണപത്രമൊന്നെഴുതി വച്ചീടണം

മരണമെത്തിക്കഴിഞ്ഞാലുടൻ തന്നെ
മൃത ശരീരം ദാനമായ് നൽകണം

അരുമയോടെ ഞാൻ പെറ്റുവളർത്തിയോ-
രെന്നരുമക്കിടാങ്ങളെന്നെയവിടെയെത്തിക്കണം

പഠനമുറിയിലെ വലിയ മേശമേൽ
പഠനവസ്തുവായ് വെറുതെ കിടക്കണം

ചിതയൊരുക്കേണ്ട,ബലിയൊരുക്കേണ്ട
പഴയ ശീലങ്ങളൊന്നുമേ ചെയ്യേണ്ട

തൊലിയെടുത്തവരതിൽ അനാട്ടമി പഠിക്കട്ടെ
പുതിയതെന്തെങ്കിലുമതിലവർ നേടട്ടെ

കണ്ണുകൾ രണ്ടുമെടുത്തു പഠിക്കുമ്പോൾ
കണ്ണുനീരൊഴുക്കിയയിവളെയറിയുമോ?

ചന്തമില്ലാത്തയെൻ തലച്ചോറെടുക്കുമ്പോൾ
ചിന്തയിൽ ഞാൻ കണ്ട സ്വാതന്ത്ര്യമറിയുമോ?

ജീവിതമൊരവസരം ഒരേയൊരവസരം
ചിന്തകൾകൊണ്ടു ഞാനെന്റെ പന്തുകളിക്കട്ടെ

മരണമെത്തുവാനായീതായെന്റെ
മരണപത്രം ഞാനെഴുതിവച്ചീടുന്നു.

കവിത

والِداتِي

خَدِيجَة زُبَيْدة. يم

والِداتِي فِكْرَتِي والِداتِي اَحِبَّتِي
والِداتِي جَنَّتِي والِداتِي خِدْمَتِي
والِداتِي عَيْشَتِي والِداتِي رَحْمَتِي
والِداتِي بَرْكَتِي والِداتِي شُكْرَتِي
كَمْ مِنْ شُهُورٍ تَتْعَبُ كَمْ مِنْ أَيَّامٍ تَسْهَرُ
كَمْ مِنْ أَبْنَاءٍ تُرَبِّي بِمَحَبَّةٍ وَ رَحْمَةٍ
يَا رَبِّ بَارِكْهُمْ لَنَا يَا رَبِّ سَلِّمْ لَنَا
نَجْمَع الدَّارِيْنِ لَنَا نَحْفَظ اللهِ الْكَرِيم
نَرْفَعُ الله يَدَيْنَا بَرَكَاتٍ بِالدُّعَاء
نَحْفَظ الله الْعَظِيم نَحْمَدُ الله الرَّحِيم

കവിത

Beauty Of Nature

റുഖിയത്ത് ജവാഹിർ -

The sky blue at dawn
Earth green with thickets
Streams flow as fast as light
The sun glows so bright .

Trees on the banks dance in the breeze
Breeze so fresh and cool
Birds wander slow and high
Grazing at nature's wonder .

Bundle of clouds move around the sky
Flowers blooming all around
Animals howl with joy
So rhythmic with the flowing stream .

The beauty of the nature
Should remain bright in future
Let's stand united
And make the future bright .

-

കവിത

രൗദ്ര നടനം

സൗമ്യ ബാലൻ – ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്

പ്രളയമെന്നാൽ എന്താണെന്നററിയുമോ കുഞ്ഞേ.........

എന്താണമ്മേ അതു " പ്രണയമോ....????? “
ഇത് വെറും പ്രണയമല്ലുണ്ണീ
പ്രകൃതിക്ക് മണ്ണിനോടുള്ള
ക്രൂര പ്രണയം......
ഒടുങ്ങാത്ത കിരാത കാമം....

ദാഹമങ്ങടങ്ങുന്നില്ലുണ്ണീ.....മണ്ണിന്റെ
നീരെല്ലാം മനുഷ്യനെടുത്തതല്ലേ.....
ആറിനെ ആറ്റിയും ഊറ്റിയും.
പൊക്കിയ "വികസന സൗധങ്ങൾ"
ഒന്നൊന്നായിയെടുത്തില്ലേ ആറു തന്നെ.

ദാഹമകറ്റി..... വിശപ്പകറ്റിയേവം
കലിതുള്ളി കാലം തിരിച്ചെടുത്തു
പൊഴിഞ്ഞുപോയോരോർമതൻ
ഉുവലിൽ മറന്നതല്ലേ മനുഷ്യാ ....
നീയാ "രൗദ്ര നടനം"

ഉണർന്നിരിക്കു നാളേയ്ക്കു വേണ്ടി നീ
ഇനിയും വിപത്തുകൾ മുന്നിലുണ്ട് .....
കാലത്തിനു മുന്നേ നടന്ന നീയിന്ന്
വികൃതികൾക്കു മുന്നിൽ പകച്ചു പോകയോ

കാറ്റ് കൊടുങ്കാറ്റായതിനും
മാരി പേമാരിയായതിനും
ഓളങ്ങൾ തിരമാലയായതിനും
കണ്ണീരെപ്പോഴോ പുഴയായ് ഒഴുകിയതിനും

ഹേ മനുഷ്യാ ...... നീ തന്നെ ഹേതു !

നെറുകയിൽ മുത്തമിട്ടുന്ന മഴത്തുള്ളികൾ
കൺചിമ്മിക്കൊടുത്തുണ്ണിയൊരു പുഞ്ചിരി

ഭാവമില്ല മാരിക്കു തെല്ലും ശമിക്കുവാൻ
നിലവിളികളും തേങ്ങലുകളും മാത്രമല്ലോ
മതിയെന്നു ചൊല്ലി വിതമ്പിയോരുണ്ണിക്കു
കൂട്ടായി കരഞ്ഞു പ്രകൃതി പിന്നേയും......

കഥ

സ്നേഹം...

ഫാത്തിമത്ത് നൗഫിയ 10 B

വൃദ്ധസദനത്തിന്റെ പടിവാതിലിൽ നിന്ന് അവൻ ഓർമകൾ ചികഞ്ഞെടുത്തു. ആ നല്ല നാളുകൾ.. തന്റെ മാതാപിതാക്കളുമായി സന്തോഷത്തോടെ കഴിഞ്ഞ ഓരോ നിമിഷവും ഒരു നീറ്റലോടെ ഓർത്തെടുത്തു.

കല്യാണം കഴിഞ്ഞു ആദ്യമൊക്കെ തന്റെ ഭാര്യ വളരെ നല്ല നിലയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. എല്ലാവരോടും. പിന്നീട് സാധാരണ എല്ലാ സ്ത്രീകളും കാണിക്കുന്ന പോലെ തനിനിറം പുറത്തെടുത്തു. തൊട്ടതിനും വെച്ചതിനുമൊക്കെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും വഴക്ക് പറയുമായിരുന്നു. ഈ സമയങ്ങളിൽ എനിക്ക് ഒന്നും പ്രതികരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരിക്കൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ച ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് അച്ഛന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും അറിയാതെ ഗ്ലാസ് താഴെ വീണു. അതിന്റെ പേരിൽ അച്ഛന് അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ഒരുപാട് വഴക്ക് കിട്ടി. അന്ന് രാത്രി അവൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു:"അതെ നിങ്ങളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും വയസ്സായി. ഇനിയും എനിക്ക് ഇവരെ പരിചരിക്കാൻ വയ്യ. ഇവരെ ഏതെങ്കിലും വൃദ്ധസദനത്തിൽ കൊണ്ടാക്കിക്കൊള്ളൂ." ഇവൾ പറയുന്നതിലും കാര്യമുണ്ട് എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അച്ഛനോടും അമ്മയോടും ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോകാമെന്ന് പറഞ്ഞു വണ്ടിയിൽ കയറ്റി. പോകുന്നതിനിടയിൽ പലപ്രാവശ്യം അവർ ചോദിച്ച ഏത് ക്ഷേത്രത്തിലേക്കാ പോവുന്നതെന്ന്. പക്ഷെ, ഞാൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല വൃദ്ധസദനത്തിന്റെ ഗേറ്റിനരികിൽ അവരെ ഇറക്കിയിട്ട് അവൻ പോയി. ഒന്നും പറയാനാവാതെ ആ വൃദ്ധമാതാപിതാക്കൾ തരിച്ച നിന്ന് പോയി. മകന്റെ ഇത്രക്കും ക്രൂരമായ ചതി അവർക്ക് താങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ തിരിച്ച വീട്ടിലെത്തി. ഭാര്യ ചോദിച്ചു:"അവരെ അവിടെ ഇറക്കിയോ?" മ്മ് എന്ന മൂളലോടെ ഞാൻ അകത്തേക്ക് കയറി. പിന്നീട് ദാ ഇപ്പോൾ അതേ വൃദ്ധസദനത്തിന്റെ പടിവാതിലുക്കൽ നില്ക്കുന്നു ആദ്യം കയറാൻ അവൻ മടിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീട് കയറി അവിടെ

നിന്നും ഒരാൾ ചോദിച്ചു:"ആരാ..എന്ത് വേണം?" "എനിക്ക്....ഞാൻ..." അവൻ ഒന്ന് പതറി. "പറയൂ എന്താ വേണ്ടത്?" "എനിക്ക് എന്റെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും കാണണം." "ഓ...അതെയോ.. എന്താ നിങ്ങളുടെ പേര്?" "എന്റെ പേര് അരവിന്ദ്." "അരവിന്ദ്... ഹാ,നിങ്ങളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും എത്ര നല്ലവരായിരുന്നു. അവരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവിടേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ." "പ്ലീസ് എനിക്ക് അന്നൊരു അബദ്ധം പറ്റിയതാണ്. എനിക്ക് അവരെ കാണണം." "മിസ്റ്റർ അരവിന്ദ്,ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങളുടെ അച്ഛനും അമ്മയും കുറച്ച മാസം മുമ്പ് മരണപ്പെട്ടു.നിങ്ങൾ വന്നത് വൈകിപ്പോയി." അവൻ ഒന്ന് തരിച്ചുപോയി. അറിയാതെ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. "ഹാ...പിന്നെ ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ വേണ്ടി ഒരു കത്ത് തന്നിരുന്നു അവർക്ക് പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും തന്റെ മകൻ തിരിച്ചു വരുമെന്ന്. പക്ഷെ...ദാ ഈ കത്ത് വാങ്ങിക്കൊള്ളൂ." അവൻ കത്ത് വാങ്ങി വായിച്ചു. അതിൽ ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു.

"മോനേ, ഞങ്ങൾ നിനക്ക് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നെങ്കിലും മോന് വരുമെന്ന് അറിയാമായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക്. ചിലപ്പോൾ അന്ന് ഈ ഭൂമിയിൽ ഞങ്ങളില്ലെങ്കിലോ എന്ന് വച്ചാണ് ഈ കത്ത് എഴുതുന്നത്. ഞങ്ങൾക്ക് മോനോട് ഒരു കാര്യമേ പറയാനുള്ളൂ. മോൻ ഒരിക്കലും നിന്റെ മക്കളെ അമിതമായി സ്നേഹം കൊടുത്ത് വളർത്തരുത്. അങ്ങനെയായാൽ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ മോനും വരും. അത് ചിലപ്പോൾ നിനക്ക് താങ്ങാൻ ആവില്ല. നീ ഇവിടെ ഞങ്ങളെ വിട്ടപ്പോൾ അതായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പേടി. നിന്റെ സന്തോഷമല്ലേ ഞങ്ങൾക്ക് വലുത്..."

കത്ത് വായിച്ചു അവൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പോയി. അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുംകഴിയില്ല എന്നവന്ന് മനസ്സിലായി.

ഒരു മക്കളും ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. നമ്മുടെ ചെറുപ്പത്തിൽ അവർ നമ്മളെ പരിപാലിച്ച പോലെ അവരുടെ വാർധക്യത്തിൽ അവരെ നമ്മൾ പരിപാലിക്കണം.

കവിത

കാത്തിരിപ്പൂ ഞാനും...

അഞ്ജലി പ്രസാദ്

കാത്തിരിപ്പൂ ഞാനും വേദനയോടെ
നറുങ്ങുമോഹങ്ങളുമായ്...
കാത്തിരിപ്പിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ
എപ്പോൾ എന്നമ്മ വരും...
എന്നുവരുമമ്മ എപ്പോഴെന്നെ
താലോലിക്കും താരാട്ടുപാടും??
എന്നെനിക്ക് അമ്മയോട് മാറ് ചേർന്ന്
ഉറങ്ങാൻ കഴിയും...?
സമയം വൈകാറായല്ലോ , സൂര്യൻ
അന്തിയുറങ്ങാറായല്ലോ
തേങ്ങാപ്പൂളുപോലെ ചന്ദ്രൻ
രജനിയിൽ വിളങ്ങാൻ പോകുമല്ലോ
എന്നമ്മ ഇന്ന് വരികയില്ലേ ?
എൻ കൊച്ചുതേങ്ങൽ വെറുതെയാകുമോ
എൻ ആനന്ദതയുടെ കാത്തിരിപ്പിന്ന്
അവസാനമില്ലേ?
അമ്മയുടെ വരവിനായി
കാത്തിരിപ്പൂ ഞാനിന്നും.........!!!

കഥ

رَغْبَة الْام

عَائِشَة أمْنَة

كَانَ مُخْتَار وَلَدًا مُجْتَهِدًا.يَدْرُس فِي الصَّفِ الْعَاشِر. وَهُو نَشِيطُ وَذَكِيٌّ. وَيَدْرُسُ بِجِدٍّ وَاجْتِهَادٍ. وَيُحِبُّ أَنْ يَكُونَ طَبِيبًا فِي الْمُسْتَقْبِل. يُحِبُّ أُمُّه كَثِيرًا وَأُمُّهُ أيْضًا يُحِبُّ أنْ يَكُونَ إبْنَهَا طَبِيبًا. يُسَاعِدُ أمّهُ فِي عَمَلِ الْمَطْبَخ وَالْمَزْرَع. مَاتَ أَبُوهُ قَبْلَ خَمْسَ سَنَوَاتٍ. وَهُوَ مَحْبُوبٌ لَدَى الدَّارِسِين وَالْمُدَرِّسِين.

ذَاتَ يَوْمٍ ذَهَبَ إلي السُّقِ لِشِرَاءِ الْفَوَاكِه وَالْخَضَرَوَات. وَفِي الطَرِيقِ لَقِيَ صَدِيقَهُ مَاجِد. فَسَأَلَ مَاجِد أيْنَ تَذْهَبُ ؟ أجَابَ مُخْتَار أذْهَبُ إلَي السُّوقِ. فَسَأَلَ مَاجِد أأنْتَ تَجِيئ مَعِي إلَي سَاحِلِ الْبَحر؟ قَالَ نَعَمْ.فَذَهَبَا إلَي سَاحِلِ الْبَحر.وَتَكَلَّمَا طَوِيل الْوَقْتِ. فَقَالَ مَاجد أخَذْتُ تَوْصِيل الْإنْتَرْنت فِي بَيْتِي.أأنْتَ تَأْخُذُ تَوصِيل الْإنْتَرْنت فِي بَيْتِك؟ فَقَالَ مُخْتَار سأسْأل لِأُمِّي. فَرَجَعَ مُخْتَار إلَي بَيْتِهِ فَسَأَلَت إلي الْأُمّ يَا أُمِّي أحْتَاجُ شَبْكَتُ الْإنْتَرْنَت. لَكِن قَالَت الْأمّ يَا إبْنِي إنْتَرْنَت مُصِيبَةٌ وَمَشَقَّةٌ كَثِيرَة. إعْتَرَفَ مُخْتَار قَوْلَهَا.

مَضَى الْأيَّام. فَجَاءَ الْإمْتِحَان الدَّكْتُور. وَدَرَسَ بِجِدٍّ وَاجْتِهَادٍ.وَكَتَبَ جَيِّدًا. فَجَائَتْ نَتِيجَة الْإمْتِحَان. فَعَلِمَ مُخْتَار نَتِيجَتَهُ وَفَازَ. فَرِحَ مُخْتَار كَثِيرًا وَفَرَّ إلَي أُمّهِ.لاكِن رَأى فِي بَيْتِهِ رَجُلاً كَثِيرًا.فَسَأَلَ خَالِهِ مَاذَا أصَابَ يَا خَالِي؟ قَالَ الْخَال مَاتَ أُمُّك يَا إبْنِي. فَحَزَنَ مُخْتَار شَدِيدًا. وَبَكَى كَثِيرًا. فَقَالَ الْخَال يَا بُنَيَّ لاَ تَحْزَنْ. قَدْ حَقَّقَت رَغْبَةَ أُمَّك.

കവിത

രക്തത്തിന്റെ മണം

ആരതി -

മാറുന്ന മാനുഷ്യരെന്നു കരുതി
മാറുന്നില്ല മഹിയെന്നും
രക്തം ചീന്തുന്ന ചേകവനാടിന് കണ്ണീരൊ-
ലിച്ചൊരു ദിനമില്ല
മണ്ണിന്റെ മധുവാർന്ന മാധുരിയിൽ നിന്ന്-
ചോരതൻ തിളപ്പിന്റെ മണമാറുന്നു
മരണം ഭയമുള്ള മാനവർക്കിന്ന്
മരണമെന്ന ചിന്തയില്ല
കൊല്ലും കൊലവിളിയുമായി നടന്നവർ
ജീവിതത്തിൽ ഇന്നെന്തുനേടി

സ്നേഹിത

ആയിഷത്ത് അൻഷീദ സി വി

കൂട്ടുകാരി അവൾ കൂട്ടു കൂടിയെന്നിൽ
കൂട്ടുതേടി വന്ന കുരുവിയവൾ
കാറ്റിലെ കുളിർമയും കടലിലെ ആഴവും
തേടി പറഞ്ഞ സ്നേഹ സാഗരം
പുസ്തകതാളുകളിൽ തൂലികകൊണ്ട്
തീർത്ത വിപ്ലവം അതാണവൾ
കലാലയ ജീവിതത്തിൽ സ്വാധീനിച്ച
ഓർമ്മകൾ ഓർക്കുന്ന അവളായിരുന്നു എല്ലാം
ഒന്നിച്ചിരുന്നു കഴിച്ച ഊണും
പുസ്തകത്തിനുള്ളിലെ വികൃതിയും
അദ്യാപികയുടെ പിറുപിറുക്കിനുമുന്നിലും
ഒന്നിച്ച നിന്ന എന്റെ വലംകൈയായിരുന്നവൾ.

കഥ

صَدِيقَةٌ حَسَنَةٌ

فَاطِمَة بی

كَانَت جَازِيَة بِنْتا صَغِيرَةً. وَهِيَ نَشِيطَةٌ وَذَكِيَّةٌ. لاكِن وَهِيَ سَمِينَةٌ. تَدْرُسُ جَازِيَة فِي الصَّفِ الْخَامِس. لَمْ كَانَة أصْدِقَاءً لِأَنَّهَاسَمِينَةٌ. تَجْلِسُ وَتَمْشِي وَتَدْرُسُ وَتَأْكُلُ وَ تَلْعَبُ وَحِيدَةً. وَلِذَلِك حَزِنَت جَازِيَة كَثِيرَةً.

يَوْمًا جَائت فَاطِمَة إلي مَدْرَسَتِهَا. وَهِيَ بِنْتًا حَسَنَةً. وَجَلَسَت عَلَي الْمَقْعَدِ عِنْد جَازِيَة. وَتَكَلَّمَت لِجَازِيَة. وَأَجَابَت مَعَ الْفَرْحِ وَالسُّرُورِ. وَقَالَت حَالِهَا. كَانَت وَحِيدَةٌ. لَمْ عِنْدِي أَصْدِقَاءُ. وَبَدَأتِ الْبُكَاء. إذًا طمأنت الْفَاطِمَة جَازِيَة. وَقَالَت لاَ تَحْزن جَازِيَة. أنَا مَعَكِ. وَبَكَت جَازِيَة أَمَامَ هَذِهِ الْمَحَبَّة.وَأَصْبَحَتْ صَدِيقَيْنِ حَبِيبَيْنِ

കഥ

ന്യൂ ജെൻ...!!

ആയിഷത്ത് ഹന റഫീക്ക്

ഈ കാലത്ത് മൊബൈൽ ഫോണിൽ കൂടിയുള്ള അനാവിശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്വന്തം മാതാ പിതാക്കൾ മരിക്കുന്നത് മക്കൾ അറിയുന്നില്ല. ശഹാം എന്ന ഒരു ഇരുപതുകാരന്റെ കഥയാണ്. ശഹാമിന്റെ ജീവിതം എന്ന് പറയുന്നത് ഒരു മൊബൈൽ ഫോണിലാണ്. ഏതു സമയവും മൊബൈൽ ഫോണിലാണ് അവന്റെ കണ്ണുകൾ എന്തു സംഭവിച്ചാലും ശഹാമിന്ന് അറിയില്ല. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കഥയാണ് ഇത്.

അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ശഹാം ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഇയർഫോണും കാതിൽവെച്ച് കൊണ്ട് വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. വഴിയിൽ ഒരാൾക്കൂട്ടം കണ്ട് ശഹാം വണ്ടിനിർത്തി. എന്നിട്ട് ഒരാളോട് ചോദിച്ച എന്തു പറ്റി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഒരു അപകടംപറ്റിയതാ.തട്ടിപ്പോവാൻ സാധ്യതയുണ്ട് ശഹാം കൗതുകത്തോടെ ആദൃശ്യങ്ങൾ മൊബൈൽ ഫോണിൽ പകർത്തി. അദ്ദേഹം ആകെരക്തത്തിൽകുളിച്ചിരുന്നു.മുഖം വെക്തമായി കണ്ടില്ല.ഇത്രയുംപകർത്താൻ കഴിഞ്ഞല്ലോഎന്ന് ശഹാം വിചാരിച്ച .കുറച്ച് സമയം കൂടി ഇവിടെ നിന്നാൽ ഇയാളെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടു പോകേണ്ടി വരുമെന്ന് ഓർത്ത് ശഹാം ഒട്ടും സമയം കളയാതെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

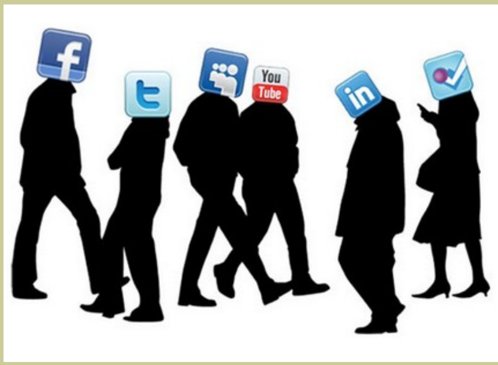

വീട്ടിൽച്ചെന്ന് ശഹാം പകർത്തിയ വീഡിയോ കൂട്ടുകാർക്ക് സെന്റ് ചെയ്തു കൊടുത്തു. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ശഹാമിന്റെ ഫോണിലേക്ക് ഒരു കോൾ വന്നു.കൂട്ടുകാരൻ ഭയത്തോടെ പറഞ്ഞു.നീ പെട്ടന്ന് തന്നെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് വരണം. ശഹാമിന്ന് കൂട്ടുകാരന്റെ സംസാരത്തിൽ എന്തോ പന്തികേട് കണ്ട് അവൻ ആശുപത്രിയിലേക്ക്പോയി.അവിടെ എത്തിയപ്പോൾപരിചയം ഇല്ലാത്തആളുകളെ കണ്ട് അവൻ ഭയന്നു. കൂട്ടുകാരൻ സമാധാനത്തോടെ ശഹാമിനോട് പറഞ്ഞു. ശഹാം വിശമിക്കേണ്ട. ചോര പുരണ്ട മുഖം തന്റെ പിതാവിന്റെതായിരുന്നു.ഇത് കേട്ട ശഹാമിന്ന് തന്നിൽനിന്ന്ഇത്രയും ക്രൂരതയുണ്ടായെന്ന് മനസ്സിലായി. അവൻ സങ്കടംസഹിക്കാനാവാതെ പൊട്ടി കരഞ്ഞു.അങ്ങനെ ശഹാമിന്ന് മനസ്സിലായി മൊബൈൽ ഫോണിൽ കൂടിയുള്ള ആപത്തുകൾ.

അതു കൊണ്ട് നമ്മൾ ഒരൊ വെക്തിയും മനസ്സിലാക്കുക ഈ ആപത്തിനെ കുറിച്ച്.

"നമ്മൾ എല്ലാവരെയും ആപത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കണം. അത് എന്ത് തിരക്ക് ഉണ്ടായാലും എങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുക്ക് നന്മ ഉണ്ടാവും."

കവിത

തൂലിക വിപ്ലവം

ആയിഷ

ഞാൻ വിടവാങ്ങുന്നു
മാറ്റങ്ങൾ കൊയ്ത വിപ്ലവത്തിന്റെ യുദ്ധ ഭൂമികയിൽ നിന്നും
വർഗ്ഗങ്ങൾ തീർത്ത ക്രൂരതകളുടെ വരമ്പുകളിൽനിന്നും
നുണകൾകൊണ്ട് കെട്ടിപ്പൊക്കിയ ചീട്ടുകൊട്ടാരങ്ങളിൽ നിന്നും
ഉരുകിത്തീർന്ന വനഷ്യത്ത്വത്തിന്റെ
മഞ്ഞുമലകളിൽ നിന്നും
കരയാൻ..... കലഹിക്കാൻ.... കാതോർക്കാൻ......
ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു കൂടെ
നിർഭയം .... സൗമ്യം .....
മുൾചെടികളിൽ തട്ടി അനന്തതയിൽ കൈയിട്ടു പട്ടം നോക്കി
വാവിട്ടു കരയുന്ന കുഞ്ഞു ഹൃദയത്തിന്റെ കരച്ചിലിനും
മുന്നിൽ .... ഞാൻ വിടവാങ്ങുന്നു.
ആയുധങ്ങൾ തോൽക്കുംവരെ
എന്റെ വാക്കുകൾ തോൽക്കുകയില്ല
ഈ ഊരിൽ വീണ്ടും പെരുംമ്പാമ്പുകൾ
തലയുയർത്തുംവരെ എന്റെ മഷിക്ക്

കട്ട പിടിച്ച രക്തത്തിന്റെ ഗന്ധമാണ്.

വരകൾ - വർണ്ണങ്ങൾ

നന്ദിയോടെ

ഫാത്തിമ സമീഹ
എഡിറ്റർ

ടി.ഐ.എച്ച്.എസ്.എസ്
നായന്മാർമൂലയിലെ
വിദ്യാർത്ഥികൾ തയ്യാറാക്കിയ
ഡിജിറ്റൽ മാഗസിനാണിത്.
ഞങ്ങളുടെ സ്ക്കൂളിലെ കലാസാഹിത്യ
അഭിരുചിയുള്ള അധ്യാപകരും വിദ്യാർ
ത്ഥികളും ഒത്തുചേർന്ന കൃതികളാണ്
ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്
വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആദ്യ സംരംഭമാണ്
ഇത് . ഇതിൽ വല്ല തെറ്റുകൾ
വന്നിട്ടുണ്ടെന്കിൽ അത്
പരിഹരിച്ചുകൊണ്ട് വായിക്കണമെന്ന്
വിനീതമായി
അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.
ഇതിന് വേണ്ടി ഞങ്ങളോട് സഹകരിച്ചവർ
ക്കുള്ള നന്ദി
ഇവിടെ കുറിക്കട്ടെ